

ministeren de to, Nedsættelse af en af Regeringen udpeget Kontrollkommission paa fem Medlemmer, Paabud om, at Bankens Direktør holder Handelsministeren nøje underrettet om Forløbet af Bankens Virksomhed, og om, at Ministeren hver Uge skal afgive Beretning til et af Rigsdagen nedsat Udvalg paa ni Medlemmer. Ved Siden af disse Ændringsforslag udtaler Mindretallet i Betænkningen:

„Under Udvalgets Forhandlinger har Mindretallet forgæves hos Regeringspartiernes Medlemmer i Udvalget søgt at vinde Tilslutning til den saglige Betragtning, at det maa anses for overmaade betænkeligt nu at fæste Lid til, hvad Regeringen, og da særlig dens Chef, søger at fastslaa som fyldestgørende Oplysninger og Forslag vedrørende Landmandsbanken. For tredje Gang henvender Regeringen sig, gennem Lovforslaget og de dette ledsagende Oplysninger og Bemærkninger, til Offentligheden om Landmandsbankens Rekonstruktion. De to første Gange har Regeringen afgjort henvendt sig til Offentligheden paa et urigtigt og aldeles uholdbart Grundlag. Og Resultatet heraf er blevet kolossale Tab efter danske Forhold. Alene Statens direkte Tab tælles allerede i mangfoldige Millioner, og yderligere Tab vil med Sikkerhed blive konstateret. Dertil kommer, at Tilliden til Banken og til Bæreevnen i Nationens Økonomi er røkket i foruroligende Grad baade i Ind- og Udland. Mindretallet har derfor ikke uden at opnaa Sikkerhed for, at en anden Statsledelse blev til Virkelighed i den nærmeste Fremtid, turdet tilraade Folketinget at slutte sig til Lovforslaget. Forgæves har Mindretallet hævdet i Udvalget, at det lidet nyttede at sikre selve Banken gennem en Statsgaranti, naar man ikke samtidig drog Omsorg for til Eksempel ved Reguleringen af Importen og paa anden Maade at sikre Erhvervslivet mod økonomisk Sammenbrud. Dersom det havde været muligt at opnaa Tilsagn om en Ændring i Regeringens Sammensætning, og at Følgen heraf kunde blive en Erkendelse af, at det er nødvendigt i videst mulig Udstrækning at skaffe Arbejde og, hvor saadant ikke øjeblikkelig kan tilvejebringes, da at skaffe rimelig Hjælp paa anden Maade til dem, der er uden Arbejde, vilde Mindretallet, saaledes som Forholdene nu en Gang har formet sig, have tilraadet at stemme for Forslaget med de af os foreslaaede Ændringer, idet man er gaaet ud fra, at man da ogsaa kunde opnaa Enighed om at tilvejebringe mere betryggende Forhold for Staten overfor Nationalbanken, end man nu har, ligesom man er gaaet ud fra, at man fra alle Sider nu vilde erkende Nødvendigheden af hurtigst muligt at tilvejebringe saadanne Ændringer i den gældende Banklov, at man gennem denne fik betryggende Garanti mod en Gentagelse af den Banksvindel og Spillesvind, som vi i saa høj Grad maa lide for nu.“